

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 P 225318 24 Gž 2

Tuzla, 28.05.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Fahire Alić, kao predsjednika vijeća, Verice Jović i Alme Mujčinović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice B.H., kćerke B. iz T., ulica ..., zastupana po punomoćniku Bakiru Pašiću, advokatu iz Tuzle, protiv tuženog Grad Tuzla, zastupan po Gradskom pravobranilaštvu Tuzla, radi naknade štete, vsp. 250.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Opštinskog suda u Tuzli, broj: 32 0 P 225318 20 P 2 od 04.12.2023. godine, nakon održane rasprave održane dana 09.05.2024. godine, u prisustvu punomoćnika tužiteljice i zakonskog zastupnika tuženog donio je dana 28.05.2024. godine, sljedeću,

P R E S U D U

Žalba se djelimično uvažava i prvostepena presuda preinačava, tako da se tužiteljica odbija sa zahtjevom da joj tuženi naknadi štetu na kući i zemljištu, vezano za nekretnine koje se nalaze u T., ..., označene kao k.č. broj 2292/7, zv. Badre, u naravi kuća i zgrada površine 93 m², i dvorište površine 479 m², upisanih u zk. ul. broj 1175 K.O. ... i Pl. broj 1833 K.O. ..., u iznosu od 261.297,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 15.115,38 KM.

Obavezuje se tužiteljica da tuženom na ime troškova prvostepenog parničnog postupka isplati iznos od 12.821,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema prepisa ove presude, dok se tuženi sa viškom zahtjeva za naknadu troškova postupka odbija.

Obavezuje se tužiteljica da tuženom na ime troškova žalbenog postupka isplati iznos od 2.676,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema prepisa ove presude, dok se sa viškom zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka tuženi odbija.

Tužiteljica se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, obavezan je tuženi Grad Tuzla, da tužiteljici B.H., iz T., na ime naknade štete, koju je pretrpjela na svojoj kući i zemljištu, koje nekretnine se nalaze u T., ..., na parceli k.č. br. 2292/7 zv. "Badre", u naravi kuća i zgrada, pov. 93 m² i dvorište površine 479 m², upisana u zk.ul.br. 1775 KO ..., po starom premjeru, a po novom premjeru, to je parcela k.č. br. 2292/7 zv. Badre, kuća i zgrada pov. 93 m² i dvorište površine 479 m², upisana u pl. br. 1833 KO ..., isplati iznos od 261.297,12 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom na ovaj iznos, počev od podnošenja tužbe do isplate, te da joj naknadi parnične troškove u iznosu od 15.115,38 KM, sve u roku od 30 dana po prijemu presude, pod prijetnjom izvršenja.

Protiv navedene presude blagovremeno se žali tuženi iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. stava 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), sa prijedlozima kao u žalbi.

U odgovoru na žalbu tuženog, tužiteljica je predložila da se žalba tuženog odbije kao neosnovana.

Razmatrajući žalbu tuženog u sjednici vijeća održanoj dana 12.04.2024. godine, vijeće ovog suda je radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja odlučilo da otvori raspravu pred ovim sudom u ovoj pravnoj stvari, a shodno odredbi člana 217. ZPP.

Na raspravi održanoj pred ovim sudom dana 09.05.2024. godine, provedeni su dokazi vještačenja po vještaku geodetske struke Mehi Redžiću, vještaku geološke struke Amiru Meškoviću i vještaku građevinske struke Faruku Omanoviću, te izvedeni dokazi uvidom i čitanjem u: rješenje Opštinske komisije za prostorno uređenje, izgradnju i stambene i komunalne poslove Opštine Tuzla broj 06-03/5-364-692/88-LC od 28.04.1988. godine, situaciju objekta sa granicom pripadajućeg zemljišta, rješenje Opštinske komisije za prostorno uređenje, izgradnju, stambene i komunalne poslove Opštine Tuzla broj 06-03/5-361-157/88-LC od 27.05.1988. godine, elaborat o geomehaničkom ispitivanju temeljnog tla iz marta 1987. godine, izvještaj - projekat drenažnog sistema iz maja 1988. godine sa skicama, geološki izvještaj od 11.04.2008. godine, zahtjev za legalizaciju upućen od strane O.H., broj 06-23-001595/08-FB od 19.05.2008. godine, izvod iz prostornog plana Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Tuzla od 19.05.2008. godine, odluku o proglašenju stanja prirodne nesreće zbog poplava, klizišta i slijeganja zemljišta na području Opštine Tuzla broj 02-44-1966-2014 od 04.05.2014. godine, akt Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline 06/2-23-645/2015 od 27.02.2015. godine, potvrdu Službe Civilne zaštite broj 11-14-642/2015 od 25.05.2015. godine, akt Gradskog vijeća broj 01-055463-2014/II-9 od 30.12.2014. godine, akt Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline broj 06/14-23-112/15 od 26.08.2015. godine, akt Komisije za realizaciju projekta Federalnog Fonda za pomoć u izgradnji stambenih objekata koji su porušeni uslijed prirodne nesreće na području Grada Tuzla broj 02-44-5701-2/2014 od 26.02.2015. godine, službenu zabilješka Komisije za realizaciju projekta Federalnog Fonda za pomoć u izgradnji stambenih objekata koji su porušeni uslijed prirodne nesreće na području Grada Tuzla broj 02-44-6701-2/2014 od 26.01.2015. godine, akt Komisije za realizaciju projekta Federalnog Fonda za pomoć u izgradnji stambenih objekata koji su porušeni uslijed prirodne nesreće na području Grada Tuzla broj 02-44-5701-2/2014 od 24.02.2015. godine sa dostavnicom, odluku o izmjeni i dopuni odluke o prihvatanju standarda za obnovu i izgradnju stambenih jedinica ugroženih poplavama i klizištima od 04.12.2014. godine, akt broj 02/5-44-483/14 od 24.12.2014. godine, odluku o dodjeli novčanih sredstava Federalnog Fonda za pomoć nastradalim područjima, vlasnicima uništenih stambenih zgrada prirodnom nesrećom i koji posjeduju odobrenje za građenje na području Opštine/Grada Tuzla sa tabelom, tripartitni ugovor od 11.12.2014. godine, rješenje broj 02-44-5701-2014 od 23.12.2014. godine, predračun „Dženex“ d.o.o. od 26.12.2014. godine, konačni izvještaj o procjeni štete nastale od prirodne nesreće zbog poplava, klizišta i slijeganja zemljišta u periodu od 04.05. do 12.12.2014. godine, dopis Zemljišnoknjižnog ureda broj: 0 32 0 Rz-21-000990 od 09.07.2021. godine Zemljišno-knjižni izvadak br. 1803 za parcele k.č. broj 2292/1 i 2293/2, zemljišnoknjižni izvadak br. 10981 za parcelu

1251/1, popisni list zk. uložka 4378, pročitane izjave svjedoka I.B. i M.M. dati na ročištu za glavnu raspravu od 22.02.2017. godine, pa je ovaj sud odlučio da je žalba osnovana iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa prvostepenog suda – sadržine zapisnika sa nastavka pripremnog ročišta održanog dana 19.05.2022. godine, koje ročište je zakazano nakon donošenja odluke Kantonalnog suda u Tuzli broj: 32 0 P 225318 17 Gž, kojom je žalba tuženog uvažena i prvostepena presuda od 07.9.2020. godine ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje, slijedi da je na nastavku pripremnog ročišta održanim pred sudijom Vesnom Aleksić zakonski zastupnik tuženog predložio da se pročitaju izjave svjedoka M.M. i I.B., kojem prijedlogu se tuženi nije protivio, koje prijedloge je prvostepeni sud usvojio i na glavnoj raspravi održanoj dana 22.03.2023. godine izvedeni su dokazi čitanjem iskaza svjedoka M.M. i I.B., te su ovi dokazi sada dobili karakter posredno izvedenih dokaza, koji su kao takvi pročitani i na raspravi pred ovim sudom.

Predmet spora je tužbeni zahtjev tužiteljice da se obaveže tuženi da joj na ime naknade štete na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2292/7 zv. Badre, kuća i zgrada površine 93 m², i dvorište površine 479 m², upisana u Pl. 1833 K.O. ..., i zk. ul. broj 1775 K.O. ... isplati iznos od 261.297,12 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Ovakav tužbeni zahtjev tužiteljica je zasnivala na činjeničnim tvrdnjama da se dana 16.05.2014. godine u neposrednoj blizini porodične stambene zgrade tužiteljice aktiviralo ogromno klizište na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2292/1, vlasništvo i posjed tuženog, koje klizište je uzrokovalo klizanje terena i nanos ogromnih količina zemljane mase u visini preko 10 metara, a koje je zatrpalo i uništilo kuću tužiteljice, kada joj je od strane nadležnih organa naređeno da istu kuću napusti, da je porodična stambena zgrada imala potpunu tehničku dokumentaciju (urbanističku saglasnost i građevinsku dozvolu), a 16.05.2014. godine je potpuno uništena, te je tužiteljica pretrpjela štetu koju joj je dužan naknaditi tuženi koji joj je izdao građevinsku dozvolu, a odgovornost tuženog proizilazi iz razloga što je tuženi imao saznanja o postojanju klizišta na susjednoj parceli, a nije preduzeo zakonske mjere i onemogućio klizanje ogromnih količina zemljane mase sa lokaliteta neposredno iznad kuće tužiteljice, a da je to uradio do klizanja terena ne bi došlo.

Prema razlozima pobijane presude i izvedenim dokazima slijedi:

-da je tužiteljica na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2292/7 (stari premjer 1251/44), zv. Badre, u naravi kuća i zgrada u površini od 93 m² i dvorište u površini od 479 m², ukupne površine 572 m² iz zk. ul broj 1775 KO ..., upisana kao vlasnik sa 1/1, na osnovu rješenja o nasljeđivanju iza umrlog muža O.H., dok je u posjedovnom listu br. 17833 K.O. ..., predmetna nekretnina upisana kao društvena svojina posjedništvo O.H. sa 1/1;

-da je muž tužiteljice O.H. nekretninu označenu kao k.č. broj 2292/7 zajedno sa stambenim objektom kupio 28.02.2001. godine od prodavca M.D. (ugovor o kupoprodaji nekretnina ovjerenim kod Opštinskog suda u Tuzli bod brojem Ov. 1225/01 od 28.02.2021. godine);

-da je po zahtjevu M.D., Rudarsko geološki institut Tuzla uradio Elaborat o geomehaničkom ispitivanju temeljnog tla na dijelu k.č. broj 2292/1 i 2293 K.O. ..., iz kojeg elaborata proizilazi da je na predmetnoj lokaciji moguća izgradnja individualnog stambenog objekta, i da sa geotehničkog stanovišta i nosivosti tla nema

prepreka da se na ovom dijelu k.č. 2292/1 i 2293 ne može graditi individualni stambeni objekat, da je u morfološkom pogledu teren gotovo ravan koji se sa južne strane graniči sa izgrađenim stambenim objektima i putem Tuzla – Solina, a sa sjeverne strane teren se graniči sa potencijalnim klizištem čiju granicu prema dokumentaciji koju je 1975. godine uradio Institut za rudarska istraživanja tangira pomenutu lokaciju k.č broj 2292/1 i 2293, te da bi se spriječilo eventualno ugrožavanje pomenute lokacije predlaže se izrada drenažnih sistema na sjevernoj strani lokacije kako bi se izvršilo obaranje podzemnih voza ispod kote temelja, odvodnja vode izvršila bi se sistemom drenažnih cijevi i kanala ispod razmatrane lokacije, a potrebna asanacija bi se mogla obaviti pri izradi kolektora i projektovanog puta neposredno na sjevernoj strani pomenute lokacije;

-da je objekat na temelju odobrenja za građenje i bez prethodno pribavljene upotrebne dozvole upisan u zemljišne knjige; da je pri gradnji navedenog objekta jednim djelom u odnosu na prizemlje (podrum) odstupljeno od projekta i da je zatražena legalizacija objekta u tom djelu, ali da legalizacija nije okončana odnosno nije izvršena legalizovanje bespravno dograđenog dijela objekta;

-da je područje opštine Tuzla u maju mjesecu 2014. godine pogodile velike kiše, zbog kojih prirodnih nepogoda je opštinski načelnik opštine Tuzla donio odluku o proglašavanju nastanka stanja prirodne nesreće zbog poplava, klizišta i slijeganja terena na području Opštine Tuzla sa danom 04.05.2014. godine u 15,00 sati (broj odluke: 02-44-1966-2014 od 04.5.2014. godine);

-da je u tim elementarnim nepogodama oštećen objekat tužiteljice na način da je 16.05.2014. godine došlo do pomjeranja ogromne količine zemljane mase sa nekretnine označene kao k.č. 2292/1, te zatrpalo kuću tužiteljice;

-da je tuženi u skladu sa Zakonom o zaštiti i spasavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nepogoda („Sl. novine F BiH“, broj 39/03, 22/06 i 43/10) i Zakonom o finansijskoj pomoći za otklanjanje posljedica prirodne nesreće i obnove područja zahvaćenih prirodnom nesrećom („Sl. Novine F BiH, broj 59/14 i 80/14) raspisao Javni konkurs za raspodjelu sredstava Federalnog fonda za pomoć nastradalim vlasnicima uništenih stambenih zgrada prirodnom nesrećom koji posjeduje odobrenje za građenja, te nakon provedenog konkursa donio Odluku o dodjeli novčanih sredstava Federalnog fonda za pomoć licima među kojima i tužiteljici B.H. u iznosu od 35.700,00 KM, nakon čega je između tužiteljice, tuženog i Federalnog fonda za pomoć nastradalim područjima od prirodne nesreće na teritoriji Federacije BiH i zaključen tripartitni ugovor o dodjeli sredstava fonda za pomoć tužiteljici u sanaciji na iznos od 35.700,00 KM,

-dok iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Faruka Omanovića slijedi da je stambeni objekat u navedenom štetnom događaju pretrpio totalnu štetu, prizemlje objekta ne postoji, dok je nosiva konstrukcija sprata i potkrovlja devastirana i sklona rušenju, da je na osnovu dokumentacije u spisu i mjerenja na terenu utvrdio neto korisnu površinu objekta koja je iznosila ukupno 291,72 m², da upoređujući izvedeno stanje sa tipskim projektom „B-100“ na osnovu kojih je izdato rješenje o odobrenju za građenje vlasnik je odstupio od projektnog rješenja unutrašnjeg rasporeda prostorija, sprata i potkrovlja, krovne konstrukcije, dok su vanjske dimenzije sprata i potkrovlja ispoštovane, a s obzirom na utvrđenu kvadraturu prizemlja vlasnik je dogradio prizemlje objekta (podrum) ispod cijele površine sprata i dogradio objekat sa istočne strane prema padini; prema tipskom projektu podrum objekta trebao je biti dimenzija 8,21 x 8,52 m, ukupne neto korisne površine 58,56 m, a izgrađeno je 8,61x2,93+10,50+5,42 ili 136,33 metra; da je sa istočne strane bio urađen armirano betonski potporni zid koji je spriječio obrušavanje padine na objekat, da su radovi obzirom da na zemljišnoj parceli tužioca nije vidljiva pojava klizanja terena bili

kvalitetno izvedeni i da je oko potpornog zida bio urađen drenažni sistem i da način građenja i povećanje površine prizemlja objekta nisu mogli uticati na pokretanje kliznog tijela na susjednoj parceli, tj nisu mogli uticati na stabilnost objekta, da se diletacija nije mogla utvrditi zato što je prizemlje objekta potpuno srušeno i da diletacija bez obzira da li je bila ili nije, nije mogla uticati na rušenje objekta jer teren na kome je izgrađen predmetni objekat nije pretrpio klizanje tla; rušenje objekta uzrokovalo je klizno tijelo sa susjedne zemljišne parcele koje je preskočilo lokalnu saobraćajnicu, udarilo u prizemlje stambenog objekta i porušila ga. Nadalje iz nalaza i mišljenja vještaka slijedi da je neto korisna površina prizemlja 136,33 m², sprata 90,31 m², potkrovlja 65,08 m², te je vještak s obzirom da je stambeni objekat pretrpio totalnu štetu procijenio da je vlasnik pretrpio štetu u vrijednosti sadašnje tržišne vrijednosti neoštećenog objekta umanjeno za 5% sadašnje građevinske vrijednosti objekta tj vrijednost građevinskog materijala i opreme koji bi se dobio rušenjem demontažom i vrijednost dadžbina za priključke, te troškova rušenja oštećenog objekta sa odvozom otpadnog materijala na deponiju, iskop i odvoz velike količine zemljanog materijala, te izvršio procjenu štete na ukupan iznos od 261.297,12 KM i to procijenio štetu koju je pretrpio vlasnik objekta u vrijednosti dobijenom razlikom sadašnje tržišne vrijednosti neoštećenog objekta i 5 % sadašnje građevinske vrijednosti tj. 250.320,00 KM (248.457,58 x 0,05) = 237.897,12 KM, te i procjenu vrijednosti radova rušenja, otkopa zemljane mase i odvoza štata zemlje na deponiju 360,00 m³ x 65,00 KM po m³ = 23.400, 00 KM, tako da ukupna šteta iznosi 261.297,12 KM.

Nisu osnovani žalbeni navodi tuženog da nema pasivne legitimacije tuženog u predmetnoj pravnoj stvari iz razloga što tuženi u vrijeme nastanka štete na nekretnini tužiteljice nije bio upisan kao vlasnik nekretnine označene kao k.č. broj 2292/1, sa koje nekretnine je 16.05.2014. godine došlo do pomjeranja ogromne količine zemljane mase.

Iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Mehe Redžića i pojašnjenja datog na raspravi pred prvostepenim sudom i na raspravi održanoj pred ovim sudom slijedi: da je nekretnina označena kao k.č. broj 2292/1 (stari premjer 1251/1) zv. Badre u naravi livada III klase, u površini od 6862 m², upisana u posjedovni list br. 342 K.O. ..., kao državna svojina, posjed Grada Tuzla sa dijelom 1/1, a upis prava posjeda u korist Opštine Tuzla, a sada Grada Tuzla izvršen je izradom i uspostavom novog premjera koji je stupio na snagu 1971. godine. Po stanju upisa u zemljišno- knjižnom uredu Opštinskog suda Tuzla u novim zemljišnim knjigama predmetna nekretnina upisana je u elektronski zk. ul. broj 1803 K.O. ..., vlasništva Grada Tuzla sa 1/1 na osnovu rješenja Zemljišno-knjižnog ureda Opštinskog suda u Tuzli broj 032-0-Dn-17-003901 od 02.02.2018. godine i prijavnog lista Službe za geodetske i imovinskopravne poslove Tuzla broj 2502, dok u „C“ teretnom listu nema nikakvih tereta; da prema istorijatu upisa prava vlasništva za k.č. broj 1251/1 u zk. ul. br. 4378 K.O. ... koji upis je preuzet u elektronski zk. ul. 10981 K.O. ... do uspostave nove zemljišne knjige (harmonizacije) u „A“ listu k.č. broj 1251/1 (novi premjer 2292/1) zv. Badre, livada u površini od 674 m², u „B“ vlasničkom listu bila je upisano kao državno vlasništvo sa 1/1, primljeno 02.8.1958. godine (Dn. broj 2302/58) po prijedlogu Narodnog odbora Opštine Tuzla, a na osnovu rješenja Državnog sekretarijata za poslove narodne odbrane građevinska uprava JNA Beograd od 04.6.1958. godine (Dn. broj 146/57), otpisana je k.č. 1151/1 iz zk. ul. br. 4041 K.O. ... i upisana u A list zk. ul.br. 4378 SP Tuzla u korist opštenarodna imovina Organ upravljanja Narodni odbor grada Tuzla, u „C“ teretni list bez tereta, da je Dn. broj

032-0-Dn-16-005720 dana 11.04.2017. godine, a na osnovu člana 338. i 346. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH i Zakona o Gradu Tuzla, a u realizaciji aktivnosti sistematskog ažuriranja podataka o nekretninama katastra i nove zemljišne knjige predmetna parcela na osnovu rješenja zemljišno-knjižnog ureda i prijavnog lista Službe za geodetske i imovinskopravne poslove Grada Tuzla broj 2502 upisana u novu zemljišnu knjigu i u novu katastarsku opštinu i u novi zk. ul. 1803 K.O. ... sa pravom vlasništva u korist Grada Tuzla sa 1/1.

Prema tome, iz izvedenih dokaza slijedi da u vrijeme proglašenja prirodne nepogode tj. u maju 2014. godine, nekretnina označena kao k.č. br. 2292/1 bila je upisana kao državno vlasništvo odnosno opštenarodna imovina organ upravljanja Narodni odbor grada Tuzla, te da je tek u postupku sistematskog ažuriranja podataka o nekretninama katastra i nove zemljišne knjige nekretnina k.č. broj 2292/1 na osnovu člana 338. i 346. Zakona o stvarnim pravima („Sl. Novine FBiH“, broj 66/13) i Zakona o Gradu Tuzla upisana kao vlasništvo Grada Tuzla sa 1/1.

Međutim i po ocjeni ovog suda, tuženi se ne može braniti prigovorima da nema njegove pasivne legitimacije jer da se prema odredbi člana 174. stav 2. ZOO imaoem stvari smatra sopstvenik stvari, kao i društveno pravno lice koje ima pravo raspolaganja odnosno kome je stvar data na privremeno korištenje, a da tuženi nije bio upisan niti kao nosilac prva raspolaganja, niti sa pravom korištenja.

Ovo stoga, što je pravni sistem bivše SFRJ prošao kroz nekoliko razvojnih faza i vlasničko uređenje u bivšoj SFRJ je bilo obilježeno razlikovanjem između opštenarodnog, državnog odnosno društvenog vlasništva sa jedne strane i privatnog vlasništva sa druge strane, te se u prvoj fazi socijalizma u bivšoj SFRJ nad sredstvima u opštenarodnoj imovini vršio upis prava upravljanja (upis prava upravljanja se vršio na osnovu Uredbe o uknjižbi prava vlasništva na državnoj nepokretnoj imovini -Sl. list FNRJ, broj 58/47, upis prava korištenja na osnovu Zakona o uknjižbi nekretnina u društvenom vlasništvu -, „Službeni list SFRJ broj 12/65, a upis prava raspolaganja na osnovu Zakona za upis nepokretnosti u društvenoj svojini („Sl. list SR BiH“, broj 28/77). Član 5 Zakona o uknjižbi nekretnina u društvenom vlasništvu iz 1965 godine je propisivao da se upisi prava upravljanja danom stupanja na snagu tog zakona imaju smatrati pravom korištenja, a Zakon o uknjižbi nepokretnosti u društvenoj svojini iz 1977. godine je određivao da se raniji upisi prva korištenja imaju smatrati kao upisi prava raspolaganja. Prema tome na temelju zakonskih propisa se prvobitni upis državnog vlasništva tj. pravo upravljanja transformisao u pravo korištenja, a pravo korištenja u pravo raspolaganja koja transformacija se često odvijala i van knjižno, te su odgovarajući zakoni o uknjižbi sredstava u državnom vlasništvu odredili da se prethodno pravo upisano u zemljišne knjige nakon donošenja odgovarajućeg zakona ex lege transformiše u novo pravo.

Zbog toga, činjenica da je u vrijeme nastanka štetnog događaja predmetna nekretnina bila upisana kao državno vlasništvo, a organ upravljanja Narodni odbor grada Tuzla, ne može isključiti odgovornost tuženog kroz navode da nije bio vlasnik predmetne nekretnine, tim prije što je Zakonom o stvarnim pravima, odredbom člana 338. stav 3., identifikacija titulara vlasništva izvršena na principu istovjetnosti nosioca prava upravljanja, prava korištenja i prava raspolaganja sa titularom prava vlasništva, na temelju koje zakonske odredbe se tuženi i upisao kao vlasnik sa 1/1 na k.č. broj 2292/1 u postupku ažuriranja podataka o nekretninama katastra i nove zemljišne knjige.

Međutim, osnovano se žalbom tuženog dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda o postojanju objektivne odgovornosti tuženoga da naknadi tužiteljici štetu, koji zaključak prvostepeni sud obrazlaže navodima da je tuženi imao saznanja da se radi o reonu klizišta koje klizište predstavlja potencijalnu opasnost za ljude i objekte i da je stoga tuženi bio dužan da preduzima mjere kako bi se „preduprijedila i spriječila šteta“, te da je pos festum obavljenim interventnim sanacionim radovima, koji su po mišljenju vještaka geološke struke Amira Meškovića trebali biti obavljeni ranije u skladu sa Elaboratom o geomehaničkom ispitivanju temeljnog tla na dijelu k.č. broj 2292/1 i k.č. broj 2293, koje je izradio Institut za rudarska ispitivanja Tuzla 1987. godine tuženi na nedvosmislen način priznao svoju odgovornost za nastalu štetu, a da pozivanje tuženog da se radilo vanjskom (spoljnom) događaju koji se nije mogao predvidjeti, izbjeci niti otkloniti nije osnovan.

Prema odredbi člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu: ZOO), propisano je da ko drugom prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice, dok je stavom 2. istog člana propisano da za štetu od stvari ili djelatnosti od koje potiče pojačana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivicu.

Odredbom člana 172. stav 1. istog Zakona propisano je da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

Međutim, svaka uzročnost nije pravno relevantna, jer se kao pravno relevantni uzrok štete uzima samo onaj događaj koji redovno dovodi do štete, odnosno čijem redovnom učinku odgovara konkretna šteta, bez djelovanja posebnih i neočekivanih okolnosti.

Prema odredbi člana 177. ZOO, uslovi za oslobađanje od odgovornosti za štetu su ispunjeni ako se dokaže da šteta potiče od nekog uzroka koji se nalazi izvan stvari čije se djelovanje nije moglo predvidjeti, ni izbjeci ili otkloniti.

Pojam prirodne nesreće definisan je odredbom člana 3. stav 1. Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine FBiH“, broj 39/03, 22/06 i 43/10) prema kojoj se pod prirodnim nepogodama podrazumijevaju događaji koji su uzrokovani djelovanjem prirodne sile na koje ljudski faktor ne može uticati, kao što su potres, poplava, visoki snijeg i snježni nanosi, olujni ili orkanski vjetar, grad, prolom oblaka, klizište, hladnoća te masovne pojave ljudskih, životinjskih i biljnih bolesti.

S tim u vezi treba istaći da je opštinski načelnik Opštine Tuzla na prijedlog Opštinskog štaba civilne zaštite, a na osnovu odredbe člana 29. tačka 7. Zakona o zaštiti ljudi i materijalnih dobara od prirodni i drugi nesreća, donio dana 04.05.2014. godine Odluku o proglašenju stanja prirodne nesreće zbog poplava, klizišta i slijeganja zemljišta na području Opštine Tuzla, kojom je proglasio nastanak stanja prirodne nesreće zbog poplava, klizišta i slijeganja zemljišta na području Opštine Tuzla sa danom 04.05.2014. godine u 15,00 sati.

Iz nalaza i mišljenja vještaka geološke struke Amira Meškovića i pojašnjenja datih pred prvostepenim sudom i na raspravi pred ovim sudom slijedi da su u geološkom

smislu prisutni na spornom prostoru dominantni sedimenti gline, a nepovoljna okolnost su blaga kosina i strukturno-litološki odnosi, da su na padini posebno dominantni zaglinjeni sedimenti gline koji u dodiru sa vodom su vrlo nestabilni jer bubre, a za vrijeme suše se skupljaju i pojavljuju se pukotine u tlu. Znatan obim kliženja terena ukazuje na loše postojeće inženjersko-geološke i geo-mehaničke aspekta tla i stijena, a na spornoj susjednoj parceli tj. nekretnini k.č. broj 2292/1, prema Elaboratu o geomehaničkom ispitivanju tla iz 1975. godine evidentirano je klizište K-6, kao i na manjem dijelu parcele tužiteljice označene kao k.č. broj 2292/7. Prema morfometrijskim karakteristikama predmetno klizište pripada grupi većih i dubljih klizišta, isto je predstavljalo „umireno klizište“, koje nije sanirano prije 2014. godine iako je bilo registrovano od strane nadležnih opštinskih službi i nije urađena hitna ni trajna sanacija spornog klizišta od njegove pojave, do 2014. godine;

Nadalje iz nalaza i mišljenja vještaka geološke struke slijedi da je do pomjeranja ogromne količine zemljane mase koja je zatrpala kuću tužiteljice 16.05.2014. godine, odnosno da je uzrok pojave klizišta na susjednoj parceli (k.č. broj 2292/1) kada se aktiviralo već ranije evidentirano klizište „viša sila“, tj. enormno jake padavine su uzrok pokretanja ogromne zemljane mase gravitacijski niz padinu iz susjedne parcele koja je zatrpala kuću tužiteljice, a da je vidljivo da je parcela tužiteljice (k.č. broj 2292/7) u vrijeme izdavanja građevinske dozvole bila djelimično zahvaćena evidentiranim klizištem u jugoistočnom dijelu sporne parcele; da su obimne i incidentne kiše u maju 2014. godine dominantni uzročnik pokretanja spornog klizišta iz susjedne parcele prema kući tužiteljice jer je 13.05.2014. godine palo kiše 48,2 l/m², 14.05.2014. godine palo je kiše 94,6 l/m², 15.05.2014. godine palo je kiše 89,4 l/m², 16.05.2014. godine palo je kiše 15,0 l/m², a svi drugi prirodni faktori koji su dominantno djelovali na stvaranje obima štete na nekretnini tužiteljice su geomorfološki faktori, teren predstavlja kosinu, loša geološka građa, sporna lokacija je na lošem geološkom mediju gline, loše geološke inženjerske odluke spornog terena, prisustvo umirenih prirodnih starih manjih klizišta i rasjeda i loše hidrološke odluke terena, te registrovan povremeni izvor u zoni klizišta.

Takođe, iz nalaza vještaka slijedi da površinske vode slobodno teku niz padinu i slivaju se u sporne parcele i nepovoljno djeluju na teren, a da je najnepovoljniji momenat što se na mjestu klizišta K- 6 u kosini nisu uradili do 2014. godine sanacioni radovi ili neki drugi vid osiguranja klizišta u kosini kako bi se spriječili sporni incidenti kliženja, da je trenutno klizište na k.č.2292/1 umireno i da nema trenutne destabilizacije spornog terena, da se radi o „ranjivom terenu“, stabilizovanom terenu koji može ostati stabilan odnosno postati nestabilan, a sve u zavisno od ekstremnih hidrometeoroloških prilika odnosno neprilika, te da stanje kliženja na spornoj lokaciji nije okončano i da će i dalje pri jačim padavinama dolaziti do proširenja klizišta jer je već ranjiv sporni teren i nepovoljan pad slojeva u supstratu u podini temeljnog tla ispod sporne kuće.

Dakle, iz nalaza i mišljenja vještaka geološke struke Amira Meškovića slijedi da je na nekretnini označenoj kao k.č. broj 2292/1 još 1975. godine, evidentirano klizište, koje klizište je djelimično zahvatalo i parcelu tužiteljice označenu kao k.č. broj 2292/7 i to u jugoistočnom dijelu predmetne parcele, da je klizište na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2292/1 bilo „umireno klizište“, a da je uzrok pojave klizišta koje se 16.05.2014. godine aktiviralo „viša sila“, enormno jake padavine, da su obimne incidentne kiše dominantni uzročnik pokretanja spornog klizišta, a da zbir svih drugih prirodnih faktora koji su isto tako integralo dodatno djelovali na stvaranje

obima štete na nekretnini tužiteljice su geomorfološki faktori, teren predstavlja kosinu, loša geološka građa, sporna lokacija je na lošem geološkom mediju gline, loše geološke inženjerske odluke spornog terena, prisustvo umirenih prirodnih starih manjih klizišta i rasjeda i loše hidrološke odluke terena, te registrovan povremeni izvor u zoni klizišta.

Zbog toga ovaj sud i nije poklonio vjeru iskazu svjedoka M.M. u dijelu kojim se izjašnjavao da se klizište na lokaciji Badre periodično reaktiviralo i da su imali slučaj 2001. i 2010. godine, jer iz nalaza i mišljenja vještaka geološke struke proizilazi da se radilo o „umirenom klizištu“, a takođe vještak se na raspravi pred ovim sudom izjasnio da na spornom području 2001. godine nije bilo značajnih procesa klizenja.

Zato, u situaciji kada je utvrđeno da klizište koje je evidentirano 1975. godine na nekretnini k.č. broj 2292/1 bilo je „umireno klizište“ koje se aktiviralo tek 16.05.2014. godine, uslijed enormno jakih padavina koje su pokrenule ogromne zemljane mase, gravitacijski niz padinu i koje su došle do parcele tužiteljice, a koje padavine po ocjeni ovog suda imaju obilježje više sile, onda i nema odgovornosti tuženog za štetu na imovini tužiteljice jer je do pokretanja klizišta, došlo usljed obilnih padavina na predmetnom lokalitetu zbog čije je ozbiljnosti nadležni organ tada opštine Tuzla proglasio stanje prirodne nesreće (odluka broj 02-44-1966-2014 od 04.5.2014. godine), što sve ukazuje da je tuženi dokazao da šteta potiče od više sile, a ne od umirenog klizišta na nekretnini k.č. broj 2292/1, zbog čega je i isključena odgovornost tuženog za traženu naknadu štete u smislu odredbe člana 177. stav 1. ZOO.

U konkretnom slučaju, obilnost atmosferskih padavina se nije mogla izbjeći, niti predvidjeti (13.05.2014. godine, palo je kiše 48,2 l/m², 14.05.2014. godine palo je kiše 94,6 l/m², 15.05.2014. godine palo je kiše 89,4 l/m², 16.05.2014. godine palo je kiše 15,0 l/m²), jer se radi o prirodnom događaju na koji čovjek ne može uticati, dok se iz nalaza i mišljenja vještaka geološke struke nisu mogle sa sigurnošću utvrditi relevantne činjenice na osnovu koji bi sud mogao izvesti zaključak da je bilo neophodno preduzimanje sanacionih radova „umirenog klizišta“ od strane tuženog nakon 1975. godine, a posebno kad se ima u vidu usmeno izjašnjenje vještaka da nije bilo naučno-stručnih i tehnoloških spoznaja u konstruktivnom smislu materijala koji su ugrađivani u infrastrukturnu sanaciju terena 1975. godine, što sve ukazuje da je do pokretanja klizišta došlo uslijed više sile, a ne zbog propusta tuženog odnosno njegovog pravnog prednika da preduzme sanacione radove na klizištu, koje je bilo evidentiralo, ali umireno, sve do obilnih padavina koje su se desile 2014. godine.

Prema tome, konkretna šteta nije nastupila iz redovnog djelovanja klizišta, već uz djelovanje velikih i obimnih padavina kao neočekivane okolnosti (viša sila), koja se nije mogla izbjeći, niti predvidjeti, jer se radi o prirodnom događaju na koji čovjek ne može uticati.

Zbog toga činjenica da se vještak geološke struke Amir Mešković izjasnio da sanacione radove koje je uradio tuženi nakon maja 2014. godine su sa naučno i tehnološkog aspekta „fantastična“ i da su po vještakovoj stručnoj procjeni mogle izdržati veće padavine nego što su se desila u maju 2014. godine, nije od uticaja na drugačije odlučivanje ovog suda. Ovo stoga što se vještak takođe izjasnio da i pored toga što od 1975. godine, kada je evidentirano predmetno klizište i pored toga što sanacije koje su ranije izvedene nisu bile dovoljne, da je klizište kao takvo bilo

umireno i da je bila suša i umjereni hidrološki ciklusi teren bi ostao uslovno stabilan. Takođe se vještak izjasnio da u vrijeme pojave klizišta i sanacije ranije (navedeni elaborat od 1975. godine) kada je umirivano, istraživano i sanirano sporno klizište na širem terenu nije bilo naučno-stručnih i tehnoloških spoznaja u konstruktivnom smislu materijala koji su ugrađivani u infrastrukturnu sanaciju terena 1975. godine,

što sve po ocjeni ovog suda ukazuje da je do pokretanja klizišta došlo usljed više sile, a ne zbog propusta tuženog odnosno njegovog pravnog prednika da preduzme interventne sanacione radove na osiguranju klizišta, koje je bilo evidentiralo, ali umireno sve do obilnih padavina koje su se desile 2014. godine. Vještak se takođe izjasnio da se radi o „ranjivom terenu“, stabilizovanom koji može (p)ostati (ne)stabilan, a sve u zavisnosti od ekstremnih hidrometeorološki (ne)prilika, da proces klizanja na spornoj lokaciji (iako su 2014. godine urađeni sanacioni radovi kojima se fantastično naučno i tehnološki riješila integrala sanacija spornog terena) nije okončan i da i dalje pri jačim padavinama će dolaziti do proširenja klizišta.

Prema tome po ocjeni ovog suda nema odgovornosti tuženog za nastalu štetu tužiteljici, jer je isključivi uzrok predmetne štete viša sila, enormno jake padavine koje su uzrokovale pokretanje ogromne zemljane mase sa nekretnine koja je evidentirana kao klizište i to umireno klizište, koja viša sila isključuje odgovornost tuženog u smislu odredbe člana 177. ZOO, zbog čega je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je tuženi dužan tužiteljici nadoknaditi štetu.

Ovo tim prije kada se ima u vidu da je tužiteljica odnosno prednik tužiteljice njen muž O.H. predmetnu nekretninu kupio u viđenom stanju od prodavca M.D., pa na odgovornost tuženog ne može biti od uticaja činjenica da je pravnom predniku tužiteljice tj. prodavcu M.D. izdato odobrenje za građenje predmetnog stambenog objekta od strane prednika tuženog. Samo investitor po rješenju o građenju M.D. je mogao biti oštećen nezakonitim radom organa tuženog, ne preduzimanjem radova iz Elaborata o geomehaničkom ispitivanju tla iz 1987. godine, kojem je i pripadalo pravo na ovaj vid štete u smislu odredbe člana 172. stav 1. ZOO, a ne i novi vlasnici koji su kupili nekretninu u viđenom stanju i nema odgovornosti tuženog za naknadu štete u smislu odredbe člana 172. stav 1. ZOO na koju se odredbu poziva prvostepeni sud.

Pri tome, iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Faruka Omanovića i pojašnjenja datog pred ovim sudom slijedi da je objekat tužiteljice pretrpio totalnu štetu, da prizemlje objekta ne postoji, dok je nosiva konstrukcija sprata i potkrovlja devastirana i sklona rušenju, da je na osnovu dokumentacije u spisu i mjerenja na terenu utvrdio neto korisnu površinu objekta koja je iznosila ukupno 291,72 m² i da upoređujući izvedeno stanje sa tipskim projektom „B-100“ na osnovu kojih je izdato rješenje o odobrenju za građenje vlasnik je odstupio od projektnog rješenja unutrašnjeg rasporeda prostorija, sprata i potkrovlja, krovne konstrukcije, dok su vanjske dimenzije sprata i potkrovlja ispoštovane, a s obzirom na utvrđenu kvadraturu prizemlja vlasnik je dogradio prizemlje objekta (podrum) ispod cijele površine sprata i dogradio objekat sa istočne strane prema padini; prema tipskom projektu podrum objekta trebao je biti dimenzija 8,21 x 8,52 m, ukupne neto korisne površine 58,56 m, a izgrađeno je 136,33 metra. Takođe vještak se izjasnio i da su radovi na objektu bili kvalitetno izvedeni i da je oko potpornog zida bio urađen drenažni sistem i da način građenja i povećanje površine prizemlja objekta nisu mogli uticati na pokretanje kliznog tijela na susjednoj parceli, tj nisu mogli uticati na stabilnost objekta, da se diletacija nije mogla utvrditi zato što je prizemlje objekta potpuno srušeno i da

diletacija bez obzira da li je bila ili nije, nije mogla uticati na rušenje objekta jer teren na kome je izgrađen predmetni objekat nije pretrpio klizanje tla; rušenje objekta uzrokovalo je klizno tijelo sa susjedne zemljišne parcele koje je preskočilo lokalnu saobraćajnicu, udarilo u prizemlje stambenog objekta i porušila ga.

Zbog toga, suprotno navodima žalbe tuženog, tužiteljici, da je utvrđeno postojanje uzročne veze između postupanja/nepostupanja tuženog i nastale štete, a nije utvrđeno, bi i po ocjeni ovog suda pripadala ukupna naknada štete, kako je to vještak građevinske struke procijenio, bez obzira što je pravni prednik tužiteljice odstupio od uslova datih u odobrenju za građenje, koju dogradnju nije legalizovao, jer način građenja i povećanje površine podruma-prizemlja objekta prema nalazu vještaka građevinske struke nisu uticali na stabilnost objekta, a da diletacije bez obzira da li je ili nije bila nije mogla uticati na rušenje objekta jer teren na kome je izgrađen objekta nije pretrpio klizanje.

Radi izloženog, valjalo je primjenom odredba člana 229. stav 3. ZPP žalbu uvažiti i prvostepenu presudu preinačiti na način pobliže naveden u izreci ove presude.

Istovremeno primjenom odredbe člana 235. stav 3. ZPP u vezi sa odredbom člana 397. ZPP, valjalo je preinačiti i odluku o troškovima postupka i tužiteljicu koja je u cijelosti izgubila spor odbiti sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka, te istu obavezati da tuženom naknadi troškove postupka.

Visina nagrade određena je u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi u FBiH („Sl. novine FBiH“, broj: 18/05) prema kojoj odredbi nagrada za preuzete radnje ne može prelaziti visinu prosječne neto plate u mjesecu u kom je preuzeta radnja, te u skladu sa odredbama člana 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata (u daljem tekstu: Adv. Tarifa), a krećući se u granicama postavljenih zahtjeva stranaka.

Prema članu 12. Adv. Tarife za vrijednost spora od 100.001,00 KM do 1.000.000,00 KM (u konkretnoj pravnoj stvari v.sp 250.000,00 KM), osnovicu za obračun nagrade čini iznos od 600 bodova + 4 boda za svakih započelih 1.00,00 KM preko 100.000,00 KM, pa obzirom na označenu vrijednost spora kao osnovica za obračun nagrade čini iznos od $6.600 \text{ boda} \times 3,00 \text{ KM} = 19.800,00 \text{ KM}$.

Tuženom pripadaju troškovi parničnog postupka i to: na ime zastupanja tuženog na ročištu održanom na licu mjesta dana 17.02.2016. godine **iznos od 825,00 KM** (prosječna neto plata za mjesec februar 2016. godine iznosila 825,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800 \text{ KM} \times 75\% = 14.850 \text{ KM}$, prema članu 13 stav 4a Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduzete radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tužiocu pripada iznos od 825,00 KM), a ne iznos od 850,00 KM, kako je to tužilac tražio;

na ime zastupanja tuženog na glavnoj raspravi od 23.05.2016. godine, koja glavna rasprava je odložena iznos od **837,00 KM** (prosječna neto plata za mjesec maj 2016. godine iznosila 837,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800,00 \text{ KM} \times 25\% = 4.950 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 6a Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduzete radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 837,00 KM), a ne iznos od 850,00 KM, kako je to tuženi tražio;

na ime zastupanja na glavnoj raspravi od 07.07.20216. godine, koja glavna rasprava je odložena iznos od **831,00 KM**, (prosječna neto plata za mjesec juli 2016. godine iznosila 831,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800,00 \text{ KM} \times 25\% = 4.950 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 6a Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 837,00 KM), a ne iznos od 850,00 KM kako je to tuženi tražio;

na ime zastupanja na glavnoj raspravi održanoj dana 24.08.2016. godine iznos od **846,00 KM** (prosječna neto plata za mjesec avgust 2016. godine iznosila 846,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo 19.800 KM prema članu 13. tačka 1c Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 846,00 KM), a ne iznos od 850,00 KM kako je to tuženi tražio

na ime zastupanja na glavnoj raspravi od 18.10.2016. godine, koja glavna rasprava je odložena iznos od **838,00 KM**, (prosječna neto plata za mjesec oktobar 2016. godine iznosila 838,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800 \text{ KM} \times 25\% = 4950,00 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 6a Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 838,00 KM), a ne iznos od 850,00 KM kako je to tuženi tražio;

na ime zastupanja na nastavku glavne rasprave od 01.12.2016. godine iznos od **850,00 KM**, (prosječna neto plata za mjesec decembar 2016. godine iznosila 861,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800 \text{ KM} \times 50\% = 9.900 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 5a Adv. Tarife), krećući se u granicama postavljenog zahtjeva tuženog;

na ime zastupanja na nastavku glavne rasprave održane dana 22.02.2017. godine iznos od **834,00 KM** (prosječna neto plata za mjesec februar 2017. godine iznosila 834,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800 \text{ KM} \times 50\% = 9.900 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 56a Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 834,00 KM), a ne iznos od 850,00 KM kako je to tuženi tražio,

na ime zastupanja na ponovljenom pripremnom ročištu održanom dana 25.06.2021. godine iznos **od 999,00 KM**, (prosječna neto plata za mjesec juni 2021. godine iznosila 999,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo 19.800 KM prema članu 13 tačka 1b Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 999,00 KM), a ne iznos od 1.161,00 KM kako je to tuženi tražio

na ime zastupanja na nastavku pripremnog ročištu održanom dana 13.04.2022. godine iznos **od 1.080,00 KM**, (prosječna neto plata za mjesec april 2022. godine iznosila 1.080,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800 \text{ KM} \times 50\% = 9.900 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 5b Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 100,00 KM), a ne iznos od 1.161,00 KM kako je to tuženi tražio

na ime zastupanja na nastavku pripremnog ročištu održanom dana 19.05.2022. godine iznos **od 1.110,00 KM**, (prosječna neto plata za mjesec maj 2022. godine iznosila 1.110,00 KM, a prema označenoj vrijednosti spora tuženom bi pripadalo $19.800 \text{ KM} \times 50\% = 9.900 \text{ KM}$ prema članu 13 tačka 5b Adv. Tarife, ali kako nagrada za preduze radnje ne može prelaziti prosječnu neto platu to tuženom pripada iznos od 1110,00 KM), a ne iznos od 1.161,00 KM kako je to tuženi tražio

na ime zastupanja na glavnoj raspravi održanoj 16.11.2022. godine iznos od **1.161,00 KM** (prosječna neto plata za mjesec novembar 2022. godine iznosila 1.180,00 KM), krećući se u okviru postavljenog zahtjeva tuženog

na ime zastupanja na nastavcima glavne rasprave održane 19.01.2023. godine i 22.03.2023. godine iznosi **od po 580,00 KM**, a krećući se u granicama postavljenog zahtjeva tuženog, te na ime troškova vještačenja iznos **od 1.450,00 KM**, što ukupno na ime troškova prvostepenog postupka iznosi 12.821,00 KM

Radi izloženog valjalo je, primjenom odredbe člana 235. stav 3. ZPP, žalbu tuženog djelimično uvažiti i preinačiti odluku o troškovima postupka u dijelu kojom je odlučeno da tuženi naknadi troškove postupka tužiteljici, te obavezati tužiteljicu da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 12.821,00 KM, dok je tuženi sa viškom zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka odbijen kao neosnovanim.

Primjenom odredbe člana 397., a u vezi sa odredbom člana 386. ZPP, ovaj sud je obavezao tužiteljicu da tuženom ime troškova žalbenog postupka isplati i to: na ime nagrade za sastav žalbe iznos od 1.261,00 KM (prosječna neto plata za mjesec decembar 2023. godine iznosila 1.261,00 KM) a ne iznos od 1.285,00 KM kako je to tuženi tražio, na ime nagrade za zastupanje tuženog na raspravi pred ovim sudom iznos od 1.315,00 KM, a ne iznos od 1.643,75 KM, kako je to tuženi tražio, te na ime troškova vještačenja iznos od 100,00 KM, a što ukupno na ime troškova iznosi 2.676,00 KM

Primjenom odredbe člana 397., a u vezi sa odredbom člana 386. ZPP, ovaj sud je odbio zahtjev tužiteljice za naknadu troškova žalbenog postupka- sastava odgovora na žalbu, troškova zastupanja tužiteljice na raspravi pred ovim sudom i troškova vještačenja, jer tužiteljica u konačnom i nije postigla uspjeh u sporu.

Predsjednik vijeća
Fahira Alić, s.r.